

საშობაო პანეგი.

ნაზარეველო! ნაზარეველო!

დღეს შობა არის, მაგრამ კვლავ... ისევ სკეპს ზარბაზანი! სისხლი იღვრება!... ნაზარეველო!... ნაზარეველო!

დაიწყებია ხალხს შენი მტკნარი ძიობა, ერთობა და სიყვარული შენს მორწმუნე ერს არ ეყურება და დამრბამეველ-დაპრუბულთა, თავს დასტყობია უბედურება!

ელეტენ ერთმანეთს, ელეტენ უღმერთოდ, კვნესა და გმინვა სოფელს აზარებს, და სათელი გახარებული ჩვენს ბედშავობას თავს დაჰხარხარებს!

ოჰ, მაცხოვრო! შენი მოძღვრება, რომ მოიფინოს კვლავ ქვეყანაზე, ნუ თუ ისევ უნდა ეწამო, და ხელმეორედ გაეკრა ჯვარზე?

კოლხიდაში.

ირგვლივ ცრემლის ღვარი, კვნესა, გლოვა-ზარი. შორს დაკარგულ შვილთა მოგონება მწარია... უიმედოდ ყოფნა შვა-სიკვდილის კონცა, თოფების გრიალი, ყუმბარების ტყორცნა სისხლის ზღვებზე ტურვა, განუწყვეტი ურვა, სრულ დაკნინებამდე თითქოს განგებ შურვა... არსით ხსნა-ნუგეში, ძალა მოუხეში, გამარჯვებით მსვლელი ჩემს არე-მარეში... მუშათა უბნები, სასტიკათ ნაფენი, ციხე-სატუსალო, ბორკილი-ხუნდები... ტაძრები ნგრეული, სახლები ქტეული, უმანკო მსხვერპლები... სისხლი დაქტეული... ხალხი ნაწამები, დღე განაწამები, მონის უღლის ზიდა უთვალავი წლები... მოსულთ ბატონობა, მკვიდრთ უთვისით ცნობა; ამ უსამართლობის საშართლის ხნობა...

კვნესა, გლოვა-ზარი, გული ბოლბით მკვდარი, ცხარი ცრემლის ფრქვევა. ყოფნა განაწამები!

შამოღვრება ტიალი.

ქარი ჰქრის, ქარი დაღმუს, ზღვა იჭორება ძალზედა, ელვა იკლავინს... გრიალით მენი ვარდება ცაზედა!... ტყე გაიძარცვა... ფოთლები მოკვივა დაბლა ბარზედა, არე გაფიორდა ნაელდი... რისხვა დაატყდა თავზედა!... ჯანყა დაფარა კამარა, ღრუბლებმა იწყეს ტრიალი, ზარი დასახეს ყორნებმა, მორთეს ფრთა-გაშლით ყიალი, დაიქცა ტანჯულთ სავანე, კვნესს ხალხი ანაწრალი, ველი ქითინებს გულ-მკვდარი... შემოდგომა ტიალი!...

ბ. კელაუშილი.

დღეს დღეს იშვა დიდი კაცღმერთი ქეშარიტების მღალადებელი ჩაგრულთ ქომავი, სათნოებისა და სიყვარულის მქალდეგელი.

დღეს დღეს იშვა, ვინც რომ პირველად გვასწავლა სიტყვა „ძიობა-ერთობა“, ვინც მედგარა დაჰგმო გაუტანლობა ჩავგრა, რბევა და მძლავრთ უქმეობა

დღეს ქრისტეს შობის დღეა დიდი, გემართებს ღმერთსკაცის ჩვენც მოგონება. შევსწვიტით შუღლი მტრობა და შური და მოვსპობთ ქვეყნად კაცთა მონება!

კ. ოდიშელი.

წარმოების გამოფენას. გამოფენა შეუქმნა დათვალეფროს ყველა დაინტერესებულ პირს ნაშედეგის 2 საათიდან—4 საათამდე.

როგორც დასამჯავლებით გაევიტო ზოგიერთი ვაჟარ, ქალაქის გამგეობისგან მიღებულ შაქრის განაწილების დროს ბოროტ-მოქმედებს სჩადის, ქალაქის გამგეობის დადგინდებით თითო პირს შაქარი უნდა მიეცეს არა უმეტეს 3 გირვანქისა, მაგრამ მრავალი არის ისეთი პირი, რომელსაც ბარათი აქვს აღებული მაგრამ რამდენიც ბარათში უწერია იმდენ შაქარს ხელ-მოკლეობის გამო ვერც უიღვლოს, ან ასეთ პირებს უწერენ ვაჭრები

თითქოს მან შაქარი რაც ერგება იმდენი მიიღო, და დანარჩენს კი თავისთვის მალავენ. საჭიროა ამას ყურადღება მიექცეს.

საზ. „რეკუვალატორის“ გამგეობამ უკვე გაუგზავნა თითო ვაგონი მარლი ლანჩუთის, სიმონეთის სიხერის ითხვისის და ტყიბულის კოპერატივებს. სხვა კოპერატივებს, რომელთაც მარლი აქვთ დაკვეთილი გაუგზავნება ამ დღეებში. მუხრან-გაბუთების კონტრა „იმერეთში“ უკვე მიიღო გასაყიდად კოპერატიული კალენდარი, გამოცემა საზ. „გაიან-ახლებისა“.

მეფე დაიბრუნდა და ამ დღეებში გა-

მოვა გასაყიდად მგოსან ვარლამ რუხაძის „ზღაპრები და არაკები“ გამოცემა ტუტკუ გერამიასი

9 ანგარს, ქალაქის გამგეობის შენობაში შესდგება საბჭოს სხდომა სხვადასხვა საკითხების განსახილველად.

მთავრობამ ნება დართო ს. ასათიანს და მ. ნაკაჩაძეს, რათა გაჩაღონ შავი ქვის წარმოება სოფელ რგანში (ქუთაისის მაზრა).

ქალაქის თვითმმართველობამ ფოთში შეიძინა 40 ვაგონი პურის ფქვილი. როგორც გადმოგვცეს ფქვილი სხვა და სხვა ხარისხის ყოფილა, როგორც თეთრი— ისე შავი. ფქვილი მიიღება ამ დღეებში.

ქალაქის თვითმმართველობა ქ. თბილისიდან ამ ორ დღეში კვლავ მიიღებს 8 ვაგონ შაქარს.

გუშინ ახლო მახლო სოფლებიდან დიდ ძალი აბრეშუმის ძაფი და ნაქსოვი ფუთები შემოიტანეს ბაზარზე. აბრეშუმის ძაფი კვერცხი (1/8 გირ.) პირველი ხარისხის იყიდებოდა 1 მ. და 10 კ. დან 1 მ 30 კ. დე. მეორე ხარისხის 90 კ. დან 1-2-დე.

საშამგისათვის დააჯილდოეს შემდეგი ქართველი ოფიცრები: წმ. ანნას. მე სამე ხარისხის ჯვრით: პრაპ. კონსტანტინე სულაქველიძე. წმ. ანნას მეოთხე ხარისხით: პრაპ. შალვა ლანჩავა და გიორგი მიაკვილი. წმ. სტანისლავას მეორე ხარისხის ჯვრით: პრაპ. იოსებ მუსხელიშვილი. წმ. სტანისლავას მესამე ხარისხით: პრაპ. მიტ. კვანტალიანი, კონსტ. მაქარაშვილი და ვას. ნასყიდაშვილი.

ქალაქის განაპირა უბნებში თანდათან ვრცელდება ქურდობა. 22 დეკემბერს ქომაში მცხოვრებ ილ. ჩაჩანიძის ოჯახში შეპარულა რამოდენიმე ქურდბატაკები და მოუპარავეთ შინაური ფრინველები. საჭიროა ბაკაკების აღვირ-ახსნილობას ყურადღება მიექცეს.

ამაჟრ კავსიასი მომხ. საზ. კავშირის ადვ. ვანუფილეძემ თითო ვაგონი შაქარი გაუგზავნა, ხონის, გურისის და ლენხუმის კოპერატივებს.

გარას კავი ილარიონ ცომაია სთხოვს იმ ქართველ ოფიცრებს რომლებთანაც თბილისიდან რიონის სადგურამდე ერთთა უმგზავრიათ, დაუბრუნონ მისი კლათი, რომელიც შეცდომით გაჰყოლია ერთ ერთ მათგანს, რადგან ხსენებულ კლათში საჭირო დოკუმენტები ჰქონია. მისა მართი: ფოთი ილარიონ ცომაიას, არგუთინსკის ქ.

დიპლომატიური მას-ლაათობა.

„ენა იმიტომ მაქვს, რომ სიმართლე დავმალო“ * სამართლიანად სოქვა ერთმა

მსხვერპლი

(სოფლას ცხოვრებიდან).

— თეკლე ხარ? მობრძანდი, მობრძანდი, შეგებება დიასახლისი მოხუცებულ ქალს ქობის კარებში.

— აქა მშვიდობა!

— მშვიდობა ნუ მოგიშალოს გამჩენმა —უპასუხა დიასახლისმა და თან სკამი მიავება. სტუმარი დაჯდა სკამზე, გაისწორა თავსაფარი და შემდგე იქვე ლოგინზე წამოწოლილ ყმაწვილ კაცს მიმართა:

—სხვა, ერმილე, როგორ ხარ, შვილო?

—ეჰ, რას ვიზამ, დედი, ვარ ცოცხალი, თუ აწი არაფერი მომემბატა!

უპასუხა კვნესით ავადმყოფმა.

—რაგა შვილო, როგორ გრძნობ თავს?

—არც კარგად, ავერ რაღაი შენი მოცემული წამალი დაფიქვ, წელის ტკივილმა ლამის სული ამოჰპაროს!

—მაგითი რა გიჭირს შე კაცო, თუ არც წელი გეტკინა, არც აზაფერი, მაშინ ი ოხერი და დობტურები იტყვიან კარგად არის და ვილა გაგათავისუფლებს?

—მართალია, ჩემო თეკლე, მართალია. მაგი იმისთანა საქმეა, რომე ყველაფერი უნდა შეითმინო ადამიანმა! აბა, ისე რაგა იქნება?! დააყოლა ავთამყოფის დედამ თეკლეს სიტყვების გასამართლებლად.

—ბეჩო, თუ კი არც ტკივილი გინდა, არც აზაფერი, ქე წაგიყვანებენ მაშინ სალდათათ!

—ავრეა, ჩემო თეკლე, ავრე, ნეტაი გამითავისუფლებდენ და ტკივილი ქე უნთა შეითმინოს!

—მაგითი არა გიშავს რა შვილო ჩემო; მისთანა წამალი მოგეცი რომე, რომ შეიპარო წამალი ქვეყნა, მისთანას ვერას იშოვი. შე კაცო, პირველი წელიწადი ხომ არ არი, მე რა მაგ ხელობას ვიწვევი—ავრე ათი წელიწადზე მეტი იქნება,

დღებმა დიპლომატმა... თანამედროვე და წარსული ცხოვრება ამის დასამტკიცებელ საუთს უხვით იძლევა... დიპლომატი თავისი მეტყველი ენით არასოდეს მართალს არ იტყვის... მას ყოველთვის რეკლამის შესაქმნელად ტყვილი სჭირია, რაც ცოდვილთა ქვეყანაში უხვად მოიძებნება... თუ გულს მართალი, მაშინ დიპლომატს უნდა ელაპარაკო არა სიტყვით, არამედ უფლებიან საბუთებით, მაშინ შეიძლება ცოტადენ სიმართლეს მიახლო... მაგრამ თუ ამ საბუთს თავისი ღირებულება დაკარგული აქვს მაშინ ის უბრალო ქალაქის ნაგლეჯათ ითვლება და არა ძალით, რომელსაც ანგარიშს უწევს...

პრუსია საფრანგეთის ომის დაწყებამდე შორს-მხედველი ბისმარკი დიდ დიპლომატიურ მიწერ-მოწერაში იყონაპოლეონ მესამის მინისტრებთან იმის შესახებ რომ კავშირი შეეკრათ ინგლისის მოსასპობათ, მაგრამ მას შემდეგ რაც ომის აუცილებლობამ ამ ორ სახელმწიფოთა შორის ეს კავშირი გააქარწლა, უმეტესად რომ ამ დიპლომატიურ მიწერ-მოწერაში დაკარგა ყოველივე მნიშვნელობა და ბისმარკმაც არ დააგვიანა მათი საქვეყნოდ გამოქვლავება, რამაც პოლიტიკურ სფეროში ერთ გვარი ცვლილება მოახდინა და რამოდენიმე დღე უწეო იმ მომენტს, რომ ინგლისმა 1870 წლის ომში ნეიტრალიტეტი დაიცვა და თავისი სიჩუმით ხელი შეუწყო თავისი მომავალი მტრის გაძლიერებას.

განა გერმანეთი თავისი შეხედულობით მართალი არ იყო, რომ თავისი ხელით მოწერილი ბელგეთის ნეიტრალიტეტი ქალაქის ნაგლეჯათ გამოაცხადა და თვითონ შეურაცყო ის რაც მას უნდა დაცვა სხვის მიერ შეურაცყოფისგან...

ამ ომის განმავლობაში ბევრს ლაპარაკობენ იმის შესახებ, თუ ვინ გამოიწვია ომი და ვის მიუძღვის ბრალი კაცობრიობის წინაშე... შართალს არცინ არ იტყვის... და ამიტომ სიმართლის ვაგება ერთობ ძნელია.

შეთანხმების სახელმწიფონი თავიანთ თავს გერმანეთის მსხვერპლათ სთვლიან... ჩვენ არ ვიცოდენ, გერმანეთი ბარბაროსულათ თავს დაგვეცა და ზურგიდან ჩავკრა ხმალი...

გავაჩიროთ შეძლების დავგვარად და დავინახოთ სიმართლე...

ჩვენ ვიცით, რომ ევროპაში ომის დაწყებამდე არსებობდა შეიარაღებულ სახელმწიფოთა ორი კოალიცია—სამთა კავშირი, რომელსაც სათავეში გერმანეთი ედგა და სამთა შეთანხმება, რომელსაც სათავეში ფაქტიურად ინგლისი ედგა... პირველი ისეთნაირივე მსხვერპლია მეორისა, როგორც მეორე პირველისა...

სახელმწიფოთა კავშირები მიტომ არსრაც მაგ ხელობით ვირჩენ თავს, და რამდენი კაცი გამითავისუფლებია—ვინ მოთვლის!?

არ ვიცი, ჩემო თეკლე, არ ვიცი? მეც მისთვის მოგმართე რა განთქმული ადა მინაი ხარ, თუარა ან მინდოდა აბა მე შენთან, უპასუხა შვილის ნაცვლად დედამ.

—ეს ასე. ეხლა უკეთესი წამალი მევივიტანე, თუნდაც, უნდა გითხრა, ძვირი კი დამიჯდა მაგისი ვაკეთება და, რაც შრომა გამოვიდა —ის სხვაა, მარა ჩემ შრომას დევიშურეფ, რო ადამიანი გადავიარჩინო იმ უბედურებას, რაც იმას მეელის ომში?!

—პაი, ღმერთმა ნუ მიმიშალოს შენი თავი, ღმერთმა; არ ვიცი, რაცხა ოქრო ადამიანი ხარ, მაგაზე რაღა ლაპარაკი გინდა, შე კაი ქალო; და იცოდე, რომე ჩვენგან დაუფასებელი არ იქნება შენი შრომა. ერთი ხარი ქე ვაგვიდე და მეორესაც ვაგვიდე ნეტა კი მაგას არავინ წამართმებდეს და ობოლ კერას არავინ გამოიკვივადეს, თუარა სხვა ყველაფერი მაგის ჰირის სანაცვლო იყოს!

—რას მეუბნები, ბეჩო, რას მეუბნები. პირველი არი მაგას რა ვარჩენ თუ?

—არა, ჩემო თეკლე. ეგ არი—შენი იმედი მაქ ისე, როგორც ღმერთის!

—ხო, ასე! მე წავილ ახლა და იმ ორ-შაბათს ქე მოვალ ისევ, მანამდე ეგ წამალი იმპაროს, მაშინ კიდევ სხვა წამალს მოუტან!

—კეთილი. ჩემო თეკლე, კეთილი!

—ხო, ასე, მაგრამ რაღაზე დაგიფარო, ცოტა ფული მესაჭიროება და თუ გექნება რამე დამომცემ, კაი იქნება.

—ახლავე, ჩემო კეთილო, ახლავე, რაც კი გამოიჩინა—სულ მოქცემ, უპასუხა დიასახლისმა და გაეშურა სკივრისკენ ფული ამოსაღებათ. ამოიღო ფული, მიუბრუნდა „სრფლის აქიმს“, ჩაუღავა ზეღში ოთხი სამ-სამანეთიანი ქალაქის ფული და თან დააყოლა:

—ეს ასე და მომავალში, თუ ღმერთ-

დღებმა, რომ მომავალში ომს ელოდნ... იქ, სადაც ამის ნიადაგი არ არის, კავშირები არ არსებობენ... ამის მიგვლითს თუნდ ამერკაც იძლევა... სასაქილო არის თავის იმით გამართლებს, რომ ამ დღეებში დი... ომს ყოველთვის უნდა იქნება რაღა ვარემოებაც ამ მომავალი ომის მოახლოვების მოასწავებდა...

ომს ელოდენ არამც თუ 1914 წ. არამედ ვაკილებით უფრო ადრე... 1909 წლიდან 1914 წ. წლამდე ყოველ დღე იყო ნიადაგი ომის ატებისა და მის ატებას ყველა ელოდა.

ინგლისს თავისი თავი ამ ომში იმით მოაქვს, რომ ქვეყნებებზე ძიობა—ერთობას ვაყარებდით.

მაგრამ დავანებოთ ამას თავი... ყველასთვის ცხადია, რომ დიპლომატიურათაც ორჯელ ორი ოთხი უნდა იყოს და არა სამი და ხუთი, როგორც მრავალს გონია... დავიწყოთ თუ ვინ გამოიწვია ომი... აქ ყველაფერი ამაყარა!... გერმანეთის ეკონომიურმა ზრდამ ომი აუცილებელი გახადა და მისი თავიანთ ამორება შეუძლებელი იყო... განა არ გახსოვთ ნახევრათ ოფიცოზის „რანე უტროს“ გამოამხილი, რომ რუსეთს ომი არ სურს მაგრამ ომისთვის მზად არისო...

მაშ თუ მზად იყვენ, უტოლინარობასაც ადგილი არ ექნებოდა. მოულოდნელად თავს დაგვეცაო! ესეც ხომ ერთნაირი სიყალბეა. განა რუსეთმა არ იცოდა, რომ სერბეთის უარყოფითი პასუხი ომს გამოიწვევდა?

ამ ომის განმავლობაში ამ დიპლომატიურმა მასლაათობამ ერთგვარ საზღვარს მიაღწია... წინ წასვლა შეუძლებელია... საბედისწერო უფრსკულის წინ აღიმართა მოძი, რომელზედაც აწერია: ან უკან დახვევა—ან შეჩერება... შეჩერება ეს ხომ შეუძლებელია... მოძრავი დიპლომატია დროებით უკან დახვევას არჩევს შეჩერებას... ვინაიდან სიკოხლის ნიშნები მოძრაობაში სჩანან...

დიპლომატთა გზა ამ ომის განმავლობაში ბერუსით იყო მოკული... თავიანთი ტრადიციებისთვის მათ ერთს წუთსაც არ უღალატნიათ...

ენა მათ მართლა მიტომ ჰქონდათ, რომ ტყვილი ეთქვათ...

ერთსა და იმავე საკითხს სკოლ სხვა და სხვანართ სკრიდენ... ავიღეთ თუნდ შთაშავეთის სეგურატიულ ზავზე მოლაპარაკ-

მა არ მამიძულა, მე ვიცი შენი პატივის ცემა!

თეკლე გამოკრა ფულები თავსაფრის ყურში, გამოემშვიდობა დედას და შვილს და გაეშურა ქიშკრისაკენ.

შობა ღამეა. ირგვლივ მუხუდრობა მეფობს. სოფელს მკვდრული ძილით ჩასძინებოდა.

მხოლოდ სოფლის განაპირა ერთ ქოხში კი არ ძინიათ. გულდათუქტული დედა იჯდა ავადმყოფ შვილის სასთუმალთან და სახე დაღვრემილი, მისცემოდა მწარე ფიქრებს! არც ავადმყოფს ეძინა, თუნდა თვალები დახუტული ჰქონდა. მისი ჩაკვირული თვალები და ძალზე ჩამომხმარი გაყვირებული პირისაზე აშკარად ამომბდენ, რო მისი სიცოცხლის წუთები გამოთვლილი იყო, დიხ, გამოთვლილი, მან კი სულ ცხრამეტი წელი იყოცხლა.

— ვიწვი, დედა, წყალი დამალევიქ!

— ნუ გეშინია, შვილო, ახლავე, უპასუხა დედამ და პატარა ქიქით წყალი მიუტანა. ავადმყოფმა დალია ნახევარი და შეჩერდა... დახუტა თვალები... მიყუჩდა.

ჩამოვარდა ისევ სიჩუმე.

გადიოდა ღრო დედამ თავისუფლად ამოისუნთქა, რადგან ავადმყოფს ჩაეძინა.

გადიოდა ღრო.

— მიშველე, დედა, ვი... წვი... წამოიძახა ავადმყოფმა ნაწვეტ-ნაწვეტად და ზებე წამოიჭრა.

— ნუ გეშინია, შვილო, ნუ გეშინია, ანუ გეშინება, კისერში ბოლმა მოწოლილი დედა,—პა, დალიე წყალი, შვილო!

ავადმყოფმა მოსვა რამოდენიმე ყლაპი მაგრამ წინე წამოსკდა; ერთიც ამოიხარა და გადმოხეთქა სისხლმა, პირიდან.

— დე... და... ვა... ვე... ბი... წამოილულულულა შვილმა და ძალამილეული დედაც ლოგინზე.

— ღვთის მშობელო! ვეღარებოდა დედა მარიაშ გულდამწვარი ყმაწვილი ვაჟის დედა, მაგრამ ამაი იყო დედის ლოცვა,— შვილმა საუკუნოდ განუტყვა სული.

კონსტ. წვეკლა

კების დაწვევის საქმეზე... განა ჩვენ ვიცით ამის შესახებ დანამდვილებითი რამე?... უკველი რომ არაფერი... ეს მგონია არც მათაშვეთის მეფემ ნიკოლოზმა იცის, რომელიც, როგორც ტყვე, ისეთ მიიყვანეს საფრანგეთში, რომ იმის ნებაც არ მიცეს, გზაზე თავისი ქალიშვილი—იტალიის დელოფალი ენახა!.. მაგრამ ეს ცრუა!.. საბერძნეთი ხომ უფრო მეტს მასალას იძლევა... განა თვით ჩვენ ვიცით რამე ამის შესახებ... არაფერი გარდა იმისა, რომ მეფე კონსტანტინე ძლიერ მოხერხებული კაცია, და რომ აღიმახს ერობელ სილას გააწინავეს, მეორეჯერ სადღესე მიაპატივეს და ინციდენტი ამითი ჩაქრებს... განა დიდი ხანია მას შემდეგ, რაც კონსტანტინემ ინგლისის ელჩს სადღესე გაუშარათა და მასთან ერთად ინგლისის და მისი მოკავშირეების სადღესელო დაცალა... მასუკან მგონია დიდი ხანი არ არის დათუგინდა, გაიკოთ, ამ ისტორიულ სადღესე როგორი სიტუაციები წარმოშობეს მაშინ ნუ დახარბებ და საგროს სამინისტროში გავზენთ შეკითხვა დაპასუხებას მალე მიიღებთ... დღეს დიდი აურზაური ასტეხა ზავის წინადადება...

შეთანხმების სახელმწიფონი ძლიერ აღველებულენულნი არიან... მათ არ შეუძლიათ ახლა ზავზე ლაპარაკი, ვინაიდან მტერი დამარცხებული არ არის...

— **მარტოლი.** სოფელ დოვისის მცხოვრებნი სთხოვენ წერაკითხვის გამოკრეკვლებელ სასოგადოებას აიღოს ნებართვა და მოაწიოს იქ სამკითხველო. აღნიშნულ სასოგადოებასთან არსებულმა სახალხო კითხვების მომწიფობმა სექციამ დაადგინა გაუზავნაროს ნახსენებ სამკითხველოს 30 მანეთის წიგნები.

— **ქაბაძი.** ზამთარი გვეტუმრა. მცხოვრებნი დიდ გაჭირებას განიცდიან. ჯერ შიმშილისა და მერე უშეშობის გამო აქაური კოოპერატივი, რაც ღონე და ძალი აქვს, დახმარებას უწყევს მცხოვრებლებს.

— **დეკემბრის 27 აქ** უნდა ჩამოვიდეს გორის მაზრის კრედიტის ინსპექტორი ბ. ა. გრიგოლია, რომელმაც ანგარიში უნდა გაუწიოს აქაურ კრედიტის დაწესებულებას და შემდეგ გამგეობას. აირჩევენ, ამ ხანად გამგეობაში სულ სომხები არიან. სხვათა შორის უნდა ირიჩონ მამასახლისი, აქამდი მამასახლისებადაც სულ სომხები არიან.

— **სოსხუმი** აქეთენ დიდი წყალდიდობა იყო მდინარე გუმისტყევი გადახული რკინის ხილი წყალმა დაანგრია. გავრასა და სოხუშულა მიმოსვლა შეწყვეტილია გავრა პატარა მდინარემ ეოკვარამ დიდად დაზარალა. ფრანგების საზოგადოების საწყობი სხვადასხვა მასალისა წაილა. დაახანა სატყეველო სახელოსნოები გარეგანი და სხვა მსხუტუქი შენობები ზოგი წაილა, ზოგი დაახანა წყალმა. ზარალი დიდია.

— **ქაბაძის 7-ომის** დაწყებამდინ აუარებელი ხორბლეულობა ვაილიდა ჩდილოეთი კავკასიიდან საზღვარ გარეთ. აქ ხორბალი ყოველთვის მეტი იყო, ვიდრე ბაზარზე მისი მოთხოვნილება. აქაურები ყოველთვის მუდგენს ცეცხლენ. დიწყობი და პირობებიც შეიცვალა საზღვარ გარეთ ბაზარი დაიხურა. აუარებელი ხორბალი შინ დარჩა. მიუხედავად ამისა შინაურ ბაზარზე ხორბალი მაინც არ არის. ჩვენ კურბულელ ქვეყანაში საკვირველი არაფერია. ხელოვნურად ბაზრიდან საქონლის გადამღება და მერე საზღვარით მისი ფასის გაღობება ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა. ამ წესს არც ხორბალი აცდა. საეკულიანტების ხელი აქაც აშოძრავდა.

თფილისის ქართულ განათმავებელ ხალის მოგზავრთა საუკრადლეგოდ.

ბეჭდვითი სიტუაციის გაგრძელებისათვის აღსანდელი უმისთავრ უმეგანა პირების ხანაში შეტათ სამწუხარო და დამაფრთხილ მდგომარეობაში ჩამყენა ამ წლის მიწურულში თფილისის სამი ქართული გაზეთის: „საქართველო“, „სახალხო“ და „თან. აზრი“-ს ერთმა, ხელმძი თქვექმე დამტარებელთაგანმა ალექსანდრე ფხაკაძემ. იგი ჩვეულებას ავთმყოფობით ორ დღეს დაგინათ წაჭრა და როცა ჩემი დაყენებითა მითითების შემდეგ — მოხვდა თუ არა თქო — დაუძღურებულე მოვლად მესამე დღეს, მაინც კიდე აღარ წაიდა გაზეთები დასრავებულად და არ ინება მის ასელ თანამშრომელ ქალასათვის ხელის მომწერების ბიუბეი ეწყებინა.

ეს კი მე მისთვის, რაკ ხელის მომწერლები მატულობდა, ვაი ხანა საჭარად მიმინდა, რადგან ვატუბობდი იგი როგორც, ავთმყოფი, ამ საქმეს ვერ ადიდა და მორაშორ ხელის მომწერლებსაცან მრავალი სუვედური მომდიდა აქ შე და თფილისშიაგ რედაქციებს წერალობით და პირადი შეხვედრისას.

მიუხედავად ჩემი და სხვებისაგ ხევესა შემდარსა — შეგანხავებინა ამ სასუსისმეგებლო, საქარო საქმიანობაში ასალი თანამშემე, — იგი ბუზღუნით და ეოვლად უსაბუთოდ გაეუტდა და გუშინ დაიდაცნ გაბუტულმა, მიმითოვ მისთვის კანტონაში დაკეტილ-დამხადებულე სამი დღის გაზეთები და ჩემ უგანსკულ მართლად გატარებულ შეკითხვას: „არაიგებ“

ილწვიან მიტომ რომ მომავალში მათი სახელი ცუდით არ მოახსენიონ და ქვა არ ესროლონ და მათი სახელი ცუდით არ მოახსენიონ. ქვა არ ესროლონ და მათი ცდა ზოგჯერ არაჩვეულებრივი სურბარბე-ბით ზოლოვდება, მაგამ რა ვუყოთ. დღეს ყველაფერი მოსალოდლელო.

მ. საინკელი.

ქრონიკა.

თფილისი. 22 დეკემბერს, საღამოს 8 საათზე, სადებუტატო საკრებულოში დანიშნული იყო თავად აზნაურობის კრება საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის შესახებ.

— 22 დეკემბერს, დილის 10 საათზე 20 წიბზე საქმაოდ საგრძნობი მიწის ძვრა იყო.

— **ბათი.** 23 დეკემბერს წ. კ. გ. ხ. განყოფილების თაოსნობით ავადემიკოსი მარი წაიკითხავს ლექციას შემდეგ თემაზე: „ფეხვის ტყაოსანი“. ფრიად სასურველია, რომ თფილისშიაც გაიმართოს ეს ლექცია.

— **ბათიში.** წ. კ. გ. საზოგადოების გამგეობას განზრახვა აქვს თავის საკუთარ შენობას დაადგას მეორე სართული, რომელიც მოწყობილი იქნება საკონცერტო დარბაზად. ბოლო ხანებში აქ ძირიელ გავრცელდა ტფი, ყვავილი და სხვა გადამდები ავთმყოფობები. საწინააღდეველ დღემიღებულა ენერგიული ზომები. ქალაქის გამგეობა ამ დღეებში მოცილის 30,000 ფუთს თფი ფქვილს. ქალაქს ფქვილი საქმარისი აქვს, მაგრამ შავია. იმას საინტენდანტო აძლევს.

თუ არა გასუთისთქოა, — დავაგ შევალა მითხარ, წაიდა და ეს მკოთხე დღეა ხსენებულ გაზეთის აღარ მარაგებს.

უმოხმალესათვის ვისთხოვ მატარებულე მათი-სხველებს ზემო დასახელებულ გაზეთებისას ხანამ გამოკრეკვულე უნდამატარებელს ჩვეულებრიდენტს და მას ან სხვას შეურატებულდე ამ საქმას სურათით უკეთ ხელახლა მისაწყობათ, კეოდა ინებას და კატორაში მითკითხონ ვოკულ დღე გაზეთები, რომლებიც მათთვის აქ ინახება.

კანტონს ამ გაზეთების დარაგებს ამ ხიფათის შემდეგაც მალე მოახსენებდა ასალი დამტარების სუფავებითა, მაგრამ ამ გულტურულ საქმიანობას გაუგებარმა და შეუწყველმა არ ინება: 1 არც ხელის მომწერების შეგებულე სიას დაბრუნება, 2 არც ასალი თანამშემის სწავლება მათი ბიუბისა და 3 არც ოთხი თვის სრული ანგარაშის ჩაბარება შემდეგ უნდა მიტარება ნაკისრი საქმისა.

აი ასეთნაირ შემოხრატე პირთბებში მავგატოკა სახანარი გაზეთების დარაგება ოდღათ ამ საქმის შეურატებრმა დამტარებულმა, მიუხედავად მრავალი გზით ტუბილი, თუ მადლი სიტუეით ჩემი და სხვების ხევენ-სუდარისა... ვისთხოვ აგრეთვე ვევა ხელის მომწერების თაგანთა სრული სახელი და გვარა, სრულადე მისამართით მთავანე დაწერილი დაგვიტოვონ კანტონაში ამაგარ უსამოფონო ხიფათის ასაცილებლათ.

შენსად-გაზეთების კანტონა, „მეურთა“ ს მმართველი ისიდარე კეიტარბიე.

— **სოსხუმი** აქეთენ დიდი წყალდიდობა იყო მდინარე გუმისტყევი გადახული რკინის ხილი წყალმა დაანგრია. გავრასა და სოხუშულა მიმოსვლა შეწყვეტილია გავრა პატარა მდინარემ ეოკვარამ დიდად დაზარალა. ფრანგების საზოგადოების საწყობი სხვადასხვა მასალისა წაილა. დაახანა სატყეველო სახელოსნოები გარეგანი და სხვა მსხუტუქი შენობები ზოგი წაილა, ზოგი დაახანა წყალმა. ზარალი დიდია.

— **ქაბაძის 7-ომის** დაწყებამდინ აუარებელი ხორბლეულობა ვაილიდა ჩდილოეთი კავკასიიდან საზღვარ გარეთ. აქ ხორბალი ყოველთვის მეტი იყო, ვიდრე ბაზარზე მისი მოთხოვნილება. აქაურები ყოველთვის მუდგენს ცეცხლენ. დიწყობი და პირობებიც შეიცვალა საზღვარ გარეთ ბაზარი დაიხურა. აუარებელი ხორბალი შინ დარჩა. მიუხედავად ამისა შინაურ ბაზარზე ხორბალი მაინც არ არის. ჩვენ კურბულელ ქვეყანაში საკვირველი არაფერია. ხელოვნურად ბაზრიდან საქონლის გადამღება და მერე საზღვარით მისი ფასის გაღობება ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა. ამ წესს არც ხორბალი აცდა. საეკულიანტების ხელი აქაც აშოძრავდა.

სოსხუმი აქეთენ დიდი წყალდიდობა იყო მდინარე გუმისტყევი გადახული რკინის ხილი წყალმა დაანგრია.

— **ქაბაძის 7-ომის** დაწყებამდინ აუარებელი ხორბლეულობა ვაილიდა ჩდილოეთი კავკასიიდან საზღვარ გარეთ. აქ ხორბალი ყოველთვის მეტი იყო, ვიდრე ბაზარზე მისი მოთხოვნილება. აქაურები ყოველთვის მუდგენს ცეცხლენ. დიწყობი და პირობებიც შეიცვალა საზღვარ გარეთ ბაზარი დაიხურა. აუარებელი ხორბალი შინ დარჩა. მიუხედავად ამისა შინაურ ბაზარზე ხორბალი მაინც არ არის. ჩვენ კურბულელ ქვეყანაში საკვირველი არაფერია. ხელოვნურად ბაზრიდან საქონლის გადამღება და მერე საზღვარით მისი ფასის გაღობება ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა. ამ წესს არც ხორბალი აცდა. საეკულიანტების ხელი აქაც აშოძრავდა.

თფილისის ქართულ განათმავებელ ხალის მოგზავრთა საუკრადლეგოდ.

ბეჭდვითი სიტუაციის გაგრძელებისათვის აღსანდელი უმისთავრ უმეგანა პირების ხანაში შეტათ სამწუხარო და დამაფრთხილ მდგომარეობაში ჩამყენა ამ წლის მიწურულში თფილისის სამი ქართული გაზეთის: „საქართველო“, „სახალხო“ და „თან. აზრი“-ს ერთმა, ხელმძი თქვექმე დამტარებელთაგანმა ალექსანდრე ფხაკაძემ. იგი ჩვეულებას ავთმყოფობით ორ დღეს დაგინათ წაჭრა და როცა ჩემი დაყენებითა მითითების შემდეგ — მოხვდა თუ არა თქო — დაუძღურებულე მოვლად მესამე დღეს, მაინც კიდე აღარ წაიდა გაზეთები დასრავებულად და არ ინება მის ასელ თანამშრომელ ქალასათვის ხელის მომწერების ბიუბეი ეწყებინა.

ეს კი მე მისთვის, რაკ ხელის მომწერლები მატულობდა, ვაი ხანა საჭარად მიმინდა, რადგან ვატუბობდი იგი როგორც, ავთმყოფი, ამ საქმეს ვერ ადიდა და მორაშორ ხელის მომწერლებსაცან მრავალი სუვედური მომდიდა აქ შე და თფილისშიაგ რედაქციებს წერალობით და პირადი შეხვედრისას.

მიუხედავად ჩემი და სხვებისაგ ხევესა შემდარსა — შეგანხავებინა ამ სასუსისმეგებლო, საქარო საქმიანობაში ასალი თანამშემე, — იგი ბუზღუნით და ეოვლად უსაბუთოდ გაეუტდა და გუშინ დაიდაცნ გაბუტულმა, მიმითოვ მისთვის კანტონაში დაკეტილ-დამხადებულე სამი დღის გაზეთები და ჩემ უგანსკულ მართლად გატარებულ შეკითხვას: „არაიგებ“

ილწვიან მიტომ რომ მომავალში მათი სახელი ცუდით არ მოახსენიონ და ქვა არ ესროლონ და მათი სახელი ცუდით არ მოახსენიონ. ქვა არ ესროლონ და მათი ცდა ზოგჯერ არაჩვეულებრივი სურბარბე-ბით ზოლოვდება, მაგამ რა ვუყოთ. დღეს ყველაფერი მოსალოდლელო.

მ. საინკელი.

ქრონიკა.

თფილისი. 22 დეკემბერს, საღამოს 8 საათზე, სადებუტატო საკრებულოში დანიშნული იყო თავად აზნაურობის კრება საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის შესახებ.

— 22 დეკემბერს, დილის 10 საათზე 20 წიბზე საქმაოდ საგრძნობი მიწის ძვრა იყო.

— **ბათი.** 23 დეკემბერს წ. კ. გ. ხ. განყოფილების თაოსნობით ავადემიკოსი მარი წაიკითხავს ლექციას შემდეგ თემაზე: „ფეხვის ტყაოსანი“. ფრიად სასურველია, რომ თფილისშიაც გაიმართოს ეს ლექცია.

— **ბათიში.** წ. კ. გ. საზოგადოების გამგეობას განზრახვა აქვს თავის საკუთარ შენობას დაადგას მეორე სართული, რომელიც მოწყობილი იქნება საკონცერტო დარბაზად. ბოლო ხანებში აქ ძირიელ გავრცელდა ტფი, ყვავილი და სხვა გადამდები ავთმყოფობები. საწინააღდეველ დღემიღებულა ენერგიული ზომები. ქალაქის გამგეობა ამ დღეებში მოცილის 30,000 ფუთს თფი ფქვილს. ქალაქს ფქვილი საქმარისი აქვს, მაგრამ შავია. იმას საინტენდანტო აძლევს.

თუ არა გასუთისთქოა, — დავაგ შევალა მითხარ, წაიდა და ეს მკოთხე დღეა ხსენებულ გაზეთის აღარ მარაგებს.

უმოხმალესათვის ვისთხოვ მატარებულე მათი-სხველებს ზემო დასახელებულ გაზეთებისას ხანამ გამოკრეკვულე უნდამატარებელს ჩვეულებრიდენტს და მას ან სხვას შეურატებულდე ამ საქმას სურათით უკეთ ხელახლა მისაწყობათ, კეოდა ინებას და კატორაში მითკითხონ ვოკულ დღე გაზეთები, რომლებიც მათთვის აქ ინახება.

კანტონს ამ გაზეთების დარაგებს ამ ხიფათის შემდეგაც მალე მოახსენებდა ასალი დამტარების სუფავებითა, მაგრამ ამ გულტურულ საქმიანობას გაუგებარმა და შეუწყველმა არ ინება: 1 არც ხელის მომწერების შეგებულე სიას დაბრუნება, 2 არც ასალი თანამშემის სწავლება მათი ბიუბისა და 3 არც ოთხი თვის სრული ანგარაშის ჩაბარება შემდეგ უნდა მიტარება ნაკისრი საქმისა.

აი ასეთნაირ შემოხრატე პირთბებში მავგატოკა სახანარი გაზეთების დარაგება ოდღათ ამ საქმის შეურატებრმა დამტარებულმა, მიუხედავად მრავალი გზით ტუბილი, თუ მადლი სიტუეით ჩემი და სხვების ხევენ-სუდარისა... ვისთხოვ აგრეთვე ვევა ხელის მომწერების თაგანთა სრული სახელი და გვარა, სრულადე მისამართით მთავანე დაწერილი დაგვიტოვონ კანტონაში ამაგარ უსამოფონო ხიფათის ასაცილებლათ.

შენსად-გაზეთების კანტონა, „მეურთა“ ს მმართველი ისიდარე კეიტარბიე.

— **სოსხუმი** აქეთენ დიდი წყალდიდობა იყო მდინარე გუმისტყევი გადახული რკინის ხილი წყალმა დაანგრია. გავრასა და სოხუშულა მიმოსვლა შეწყვეტილია გავრა პატარა მდინარემ ეოკვარამ დიდად დაზარალა. ფრანგების საზოგადოების საწყობი სხვადასხვა მასალისა წაილა. დაახანა სატყეველო სახელოსნოები გარეგანი და სხვა მსხუტუქი შენობები ზოგი წაილა, ზოგი დაახანა წყალმა. ზარალი დიდია.

— **ქაბაძის 7-ომის** დაწყებამდინ აუარებელი ხორბლეულობა ვაილიდა ჩდილოეთი კავკასიიდან საზღვარ გარეთ. აქ ხორბალი ყოველთვის მეტი იყო, ვიდრე ბაზარზე მისი მოთხოვნილება. აქაურები ყოველთვის მუდგენს ცეცხლენ. დიწყობი და პირობებიც შეიცვალა საზღვარ გარეთ ბაზარი დაიხურა. აუარებელი ხორბალი შინ დარჩა. მიუხედავად ამისა შინაურ ბაზარზე ხორბალი მაინც არ არის. ჩვენ კურბულელ ქვეყანაში საკვირველი არაფერია. ხელოვნურად ბაზრიდან საქონლის გადამღება და მერე საზღვარით მისი ფასის გაღობება ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა. ამ წესს არც ხორბალი აცდა. საეკულიანტების ხელი აქაც აშოძრავდა.

სოსხუმი აქეთენ დიდი წყალდიდობა იყო მდინარე გუმისტყევი გადახული რკინის ხილი წყალმა დაანგრია.

— **ქაბაძის 7-ომის** დაწყებამდინ აუარებელი ხორბლეულობა ვაილიდა ჩდილოეთი კავკასიიდან საზღვარ გარეთ. აქ ხორბალი ყოველთვის მეტი იყო, ვიდრე ბაზარზე მისი მოთხოვნილება. აქაურები ყოველთვის მუდგენს ცეცხლენ. დიწყობი და პირობებიც შეიცვალა საზღვარ გარეთ ბაზარი დაიხურა. აუარებელი ხორბალი შინ დარჩა. მიუხედავად ამისა შინაურ ბაზარზე ხორბალი მაინც არ არის. ჩვენ კურბულელ ქვეყანაში საკვირველი არაფერია. ხელოვნურად ბაზრიდან საქონლის გადამღება და მერე საზღვარით მისი ფასის გაღობება ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა. ამ წესს არც ხორბალი აცდა. საეკულიანტების ხელი აქაც აშოძრავდა.

თფილისის ქართულ განათმავებელ ხალის მოგზავრთა საუკრადლეგოდ.

ბეჭდვითი სიტუაციის გაგრძელებისათვის აღსანდელი უმისთავრ უმეგანა პირების ხანაში შეტათ სამწუხარო და დამაფრთხილ მდგომარეობაში ჩამყენა ამ წლის მიწურულში თფილისის სამი ქართული გაზეთის: „საქართველო“, „სახალხო“ და „თან. აზრი“-ს ერთმა, ხელმძი თქვექმე დამტარებელთაგანმა ალექსანდრე ფხაკაძემ. იგი ჩვეულებას ავთმყოფობით ორ დღეს დაგინათ წაჭრა და როცა ჩემი დაყენებითა მითითების შემდეგ — მოხვდა თუ არა თქო — დაუძღურებულე მოვლად მესამე დღეს, მაინც კიდე აღარ წაიდა გაზეთები დასრავებულად და არ ინება მის ასელ თანამშრომელ ქალასათვის ხელის მომწერების ბიუბეი ეწყებინა.

ეს კი მე მისთვის, რაკ ხელის მომწერლები მატულობდა, ვაი ხანა საჭარად მიმინდა, რადგან ვატუბობდი იგი როგორც, ავთმყოფი, ამ საქმეს ვერ ადიდა და მორაშორ ხელის მომწერლებსაცან მრავალი სუვედური მომდიდა აქ შე და თფილისშიაგ რედაქციებს წერალობით და პირადი შეხვედრისას.

მიუხედავად ჩემი და სხვებისაგ ხევესა შემდარსა — შეგანხავებინა ამ სასუსისმეგებლო, საქარო საქმიანობაში ასალი თანამშემე, — იგი ბუზღუნით და ეოვლად უსაბუთოდ გაეუტდა და გუშინ დაიდაცნ გაბუტულმა, მიმითოვ მისთვის კანტონაში დაკეტილ-დამხადებულე სამი დღის გაზეთები და ჩემ უგანსკულ მართლად გატარებულ შეკითხვას: „არაიგებ“

ილწვიან მიტომ რომ მომავალში მათი სახელი ცუდით არ მოახსენიონ და ქვა არ ესროლონ და მათი სახელი ცუდით არ მოახსენიონ. ქვა არ ესროლონ და მათი ცდა ზოგჯერ არაჩვეულებრივი სურბარბე-ბით ზოლოვდება, მაგამ რა ვუყოთ. დღეს ყველაფერი მოსალოდლელო.

მ. საინკელი.

ქრონიკა.

თფილისი. 22 დეკემბერს, საღამოს 8 საათზე, სადებუტატო საკრებულოში დანიშნული იყო თავად აზნაურობის კრება საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის შესახებ.

— 22 დეკემბერს, დილის 10 საათზე 20 წიბზე საქმაოდ საგრძნობი მიწის ძვრა იყო.

— **ბათი.** 23 დეკემბერს წ. კ. გ. ხ. განყოფილების თაოსნობით ავადემიკოსი მარი წაიკითხავს ლექციას შემდეგ თემაზე: „ფეხვის ტყაოსანი“. ფრიად სასურველია, რომ თფილისშიაც გაიმართოს ეს ლექცია.

— **ბათიში.** წ. კ. გ. საზოგადოების გამგეობას განზრახვა აქვს თავის საკუთარ შენობას დაადგას მეორე სართული, რომელიც მოწყობილი იქნება საკონცერტო დარბაზად. ბოლო ხანებში აქ ძირიელ გავრცელდა ტფი, ყვავილი და სხვა გადამდები ავთმყოფობები. საწინააღდეველ დღემიღებულა ენერგიული ზომები. ქალაქის გამგეობა ამ დღეებში მოცილის 30,000 ფუთს თფი ფქვილს. ქალაქს ფქვილი საქმარისი აქვს, მაგრამ შავია. იმას საინტენდანტო აძლევს.

რკინის გზის მიმოსვლა.
(დრო აღდგომბრევი ნაწილები).
ქ. ქუთაისს მიადის.
თფილისიდან — დილის — 7 ს. 25 წ.
— საღამ. — 8 ს. 50
ბათიმიდან — დილის — 12 ს. 40
— საღამ. — 2 ს. 20
ფოთიდან — დილის — 10 ს. 26
ტყუბულიდან — საღამოს — 7 ს. 00
შორაპნიდან — დილის — 9 ს. 24
ქ. ქუთაისიდან გადის
თფილისისაკენ — დილის — 11 ს. —
— საღამ. — 12 ს. 15
ბათიმიისაკენ — საღამოს — 7 ს. 3
— დილის — 5 ს. 55
ფოთისაკენ — დილის — 4 ს. —
ტყუბულისაკენ — დილის — 8 ს. 13
შორაპნისაკენ — დილით — 5 ს. 18

მედიი **მ. ჩამბოძი** ქალაქის საავტომობილო ორდინატორი. იღებს კანის, ენერგიულ და სიფილისიან ავადმყოფებს. (სისხლში შქისმა „606“ და „914“) დაღობს 12 1/2 — 2 საათ. საღამოს 6 — 8 ს. პინა-როსი, ლეკოვოსი ქუჩა, ალიბეგოვის სახ. ტელეფონი № 185.
დოქტორი მადონინა

ლიონური ალექსანდრის კე ნაგაროვი.
ლებულობს ბავშვთა და შინაგანი სნეულეებით ავთმყოფებს მუდამ დღე, მხოლოდ დილის ათი საათიდან თორმეტამდე. გენერლის ქუჩა, საკუთარი სახლი.

ს. მ. ვ. მიწის მკომალი ვ. ს. ასათიანი
აღწეს მამულების პლანებს, აწვდის მიწის შეძენის მსურველებს უტყვარ ცნობებს ქართლ-კახეთ აფხაზეთის ნაყოფიერ და ი-თ ადგილ მამულთა შესახებ. მემამულეთა დავალებით ტიბრავს მამულებს ნაწილ-ნაწილად გასაყიდათ. მისამართი: ქუთაისში, ჩემ. ლ. „სამშ.“ რედაქციას; პროვინციაში ავთიქის მაღაზია, ქალ. თფილისის პირდაპირ. პიათურაში კი შავი ქვის მრწველ ალ. ბაბულიანთან.

მედიი **გამრიგლ იოსების ძე ბოქიძე** დაბრუნდა და განახლა ავადმყოფების მიღება. ელექტრონისა და სინათლის კანბენტი. შინაგანი ნერვებისა და ვენერულ ავთმყოფობათვის. ავადმყოფნი მიიღებნი დილით 9—12 საათ და საღ. 6—8 საათ.
აღესქანდრეს ქ. საკუთარი ს. —

ექიმი **ა. დ. მამაზარიანი** (ყოფილი უფროსი ექიმი სმეკის გულ-სუსტებისათა სასტრანისა) ადებს შინაგან და გეგურულ ავთმყოფებს დილის 8—10 და საღამოს 6—8 საათამდე.
დადიანს ქ. სახლი ჩანანდის (წულისკორბიელის)

აპი სანი.
ყოველ მის სტადაზე წარმატებით რჩება გაუმჯობესებულ ფრანგულ ქ. **დ. მ. ვინის კამპარატის** საშუალებით. სიფილისის მისარჩენათ ხმარებულ საშუალებების უმთხვეულო მოქმედებას იმ დისკანდში მუყავს ავთმყოფი, რომ წამლობას თავს ანეებენ და ამათ თავის თავს მუყავ შედეგების სფეროებში ავადებს: სიფილისის ბადალები, მსაფრედებანი რა ავთმყოფის სწეულმა, შინაგან თუ გარე თაგანის სწეულმა, სწეულმა, რომელიც იწვევს პროგრესულ სიფილისს, სწეულის სწეულად დაშვას. მსაფრედ რადიკალური და ენერგიული წამლობა სიფილისის წინააღმდეგ ათავისუფლებს ავთმყოფს სიფილისისაგან.
პრეპარატი მ. დ. მ. ვინის ცნობილია ექიმებისაგან შეუდარებელ საშუალებათ სიფილისის წინააღმდეგ მსაფრედათ წამლობის დროს.
პრეპარატი ქ. დე-ვესის სრულყოფილ სიფილისის ბადალებს და სწეულს მსამისაგან სწეულის ყველა ნაწილს.
პრეპარატი ქ. დე-ვესის სიფილისის მუწეებს, ჩირქის დენს ეფესა და შინაგან რამელიც სიფილისისაგან არის გამოწვეული, სიფილისის თვის ტეოფის, ფეხების ავთმყოფობას, ზურგისას, უდიდობას, მესხე-რების, შედეგლობისა და სქიხის სისუსტეს.
პრეპარატი ქ. დე-ვესისა და აღსამსხურს უწევს ავთმყოფს და ამტარებს მის ხირსამდისა და მთელი ორგანიზმის პროგრესულ სიფილისს. ხიფარბების თაგანს ასაღწევს **პრეპარატი** ქ. დე-ვესისა იუდეუა ქ. ქუთაისში მსაფრედ. „ზრავტეულ შედეგობისაგან“ განყოფილებაში ქუთაისში **ა. ნ. შამარაშვილის** საფთაიქე მადანობა, ციმნაზიის ქუჩა, თეატრის ზირდანი. ფასი ერთი კოლოფისა 6 მხვითა, წამლობის მთელი კურსისათვის სწეობა 3—5 კოლოფი.
პოპულიარული გ. რ. შ. რ. იზაზაშვილი შხანოვი.
9—(წაიურა)

III წ. მიიღება ხელის მოწერა 1916 წ. III წ.
სადიეტარტო, საპოლიტიკო და სამეცნიერო კურსად
ცხომკრებზე
რომელიც გამოვა ორკვირაში ერთხელ, რომანოზ სპ ფანცხავას რედაქტორობით, ყურნალში თანამშრომლებენ საუკეთესო სადიეტარტო ძაღლები (წელიწადი მე-სამე). ყურნალი ელბრება წლიურათ 6 მან., ნახევარი წლით 3 მ. 50 კ., სამი თვით 1 მ. 75 კ. თფიურათ 6 მ. წლიურ ხელის მომწერლებს ფულის გადახდა ნაწილ-ნაწილათაც შეუძლიათ. ხელის მოწერის დროს 3 მ., პირველ აპრილს 2 მ. და პირველ ივნისს 1 მ.
ფული უნდა გამოიგზავნოს ამ მისამართით: **Кутансь Романозу Спиридоновичу Панцхавა.**